

Dierenwelzijn is een veelbesproken item in de veehouderij en haar periferie. Veelal beleven wetenschappers en veehouders dierenwelzijn vanuit een verschillende achtergrond. Het project 'Boeren met welzijn' poogde de kloof tussen wetenschap en praktijk te dichten.

Koeien verdienen een goed leven, niet zozeer de duur is van belang alswel de kwaliteit.' Met deze woorden startte Jan Hulsen van Vetvice, tevens auteur van de bundel Koesignalen, zijn betoog. Hulsen sprak maandag 5 juli op de workshop 'Boeren met welzijn'. De workshop maakte deel uit van het project 'Boeren met welzijn', waarop vijf studenten van de AHS Den Bosch onlangs afstudeerden. Doel van het project was de wetenschap en praktijk op één lijn te brengen. Hulsen trad op als vertegenwoordiger van de praktijk en stelde de discussie meteen op scherp door zich af te vragen in hoeverre de veehouderij erin slaagt de koe te voorzien in de eisen die de veehouderij stelt. 'De boeren willen wel, daar wringt de schoen niet, maar door stalinrichters

Jan Hulsen

veehouders in Zuid-Nederland. Doelstelling hiervan was de mening van de melkveehouders over dierenwelzijn in beeld te brengen. Opvallend was dat 13,3 procent van de geënquêteerde veehouders op het bedrijf geen weidegang meer toepast. Het CBS becijferde in 2001 dat tien procent van de melkkoeien in Nederland geen weidegang kreeg. Uit de cijfers van de enquête bleek dat bedrijven met een hogere melkproductie en gemiddeld jongere ondernemers minder weidegang toepassen. De bedrijven tot vijftig melkkoeien pasten allemaal weidegang toe. Een toenemende schaalgrootte en/of productie van de bedrijven maakt het kennelijk minder aantrekkelijk om koeien nog de wei in te sturen. Over de gevolgen hiervan voor het welzijn van de Nederlandse melkkoe verschilden de meningen onder de deelnemers aan de

blemen het snelst ontstaan door knelpunten in de huisvesting. Daarnaast werden tekortkomingen in het rantsoen en overbezetting als voornaamste oorzaken genoemd. Gastspreker voor de wetenschap Frank van Eerdenburg, verbonden aan de faculteit Diergeneeskunde in Utrecht, droeg uit dat veehouders met simpele oplossingen, zoals het voorzien in onberispelijk drinkwater, al een flinke welzijnsverbetering kunnen realiseren. Een knieboom vormt volgens de wetenschapper een knelpunt voor het welzijn omdat dit dikke voorknieën veroorzaakt. Bovendien gaan koeien te

Wetenschappers en veehouders tijdens workshop in dialoog

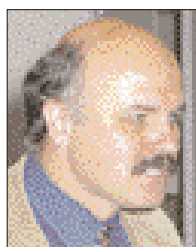
Wat is welzijn?

wordt te veel gefocust op de laatste meters. Wat levert het op als een koe ruimte heeft en geen extra aandacht behoeft?', merkte Hulsen op. Aanwezig waren veehouders, wetenschappers, studenten en vertegenwoordigers uit de periferie van de melkveehouderij, zoals de Gezondheidsdienst voor Dieren, de Land- en Tuinbouw Organisatie, regionale AJK's, stalinrichters en financiële instellingen. Tijdens de workshop gingen ze met elkaar de dialoog aan over het onderwerp dierenwelzijn.

Weidegang versus welzijn

Voorafgaand aan de workshop namen de studenten 150 enquêtes af onder melk-

workshop in Den Bosch. De stelling 'De stal is een goed alternatief voor weidegang, maar goede weidegang is beter' was voor sommigen aanleiding om zich af te vragen wanneer dat geldt. 'Bij regen, warm weer of op plaatsen waar een gebrek is aan schaduw gaat die vlieger niet op', pareerde een van de aanwezigen de stelling. Anderen vonden het maatschappelijk draagvlak belangrijker dan het individueel belang van een veehouder. De grootste groep veehouders (31 procent) was van mening dat welzijnspro-

Frank van Eerdenburg

ver naar achteren liggen, waardoor ze zichzelf beschadigen aan de opstaande boxrand of het rooster.

Een eenvoudige missie was het allerminst: wetenschap en praktijk op één lijn brengen. In elk geval bereikte de projectgroep dat de betrokken partijen met elkaar om tafel gingen. Want volgens de studenten is een eenduidige perceptie van dierenwelzijn in het belang van zowel de wetenschap als de praktijk.

Tijmen van Zessen